אחיכם אלו בעלי מקרא. שאינם יודעים דינים והוראות כי אם על פי בעלי גמרא שונאיכם אלו בעלי משנה שסבורים לידע כמו בעלי גמרא ואינם יודעים בירור הדבר מנדיכם אלו ע"ה שנגזלים ת"ח ושמא תאמר אבד סברן ח"ל ונראה בשמחתכם ישראל ישמחו ושונאי כוכבים יבושו:

הדרן עלך אלו מציאות

המפקיד. אין דלת נרסי אלו שאבדו משום דבאבידה ליכא כפל ויש לישב שכך טוען הנפקד ואחר כך נמלא הנגב לו נמי אלו יודעים שנגנבו מתוך ביתו אך אין אלו יודעים אם פשע או שאבדו שאלו יודעין שנאבד ממנו אך לא יודעין אם על ידי גניבה או על ידי דבר אחר:

נגנבו. ר"ה אם אמר פשעתי שהכפל שלו כדאמר בגמרא מנו דלו בעי פטר נפשיה בגניבה אלא אראבא דמילתא נקט גנבו שהוא רגילות לטוען דבר שהוא פטור אע"פ שהוא רולה לשלם וריב"ן פי' דמתני' נמי ה"פ דהנפקד אומר שנגנבו בפשיעה ולא רלה לישבע הייט ולא רלה לישבע לשקר: **בגון** פירות דקל דעבידי דאתו. וא"ת והכא אפילו לו עבידי דאתו היאך יקנה הכפל במעות ששלם והלא מעות אינן קונות אלא למיקם עליה כמי שפרע ועוד מאי קפרך בסמוך מי יימר דמינגבא והלא כששלם כבר נגנבה והא"ל מי יימר דנגנבה פירוש שכבר נגנבה שמא נאבדה ויש לומר דהתקנה סבר דכשעת משיכה הקנה לו הפרה לקנות הכפל כמיכה ואע"ג דבפרק מי שמה (נ"ב דף קמז:) אמרי' דבדקל לפירות אפילו רבנן מודו דקני הייט משום דעבידי דאתו אבל הכא דלא עבידו דאתא אפילו לר' מאיר לא קני וקשה דכפ' השולח (גיטין מב: ופס) מיבעיא לן בעבד שמכרו רבו לקנס דדילמא אפילו לר' מאיר לא יועיל משום דלא עבידא דאתי דמעתא לו דילמא אפילו לרבנן יועיל משום דהא קא עבדא והוי כדקל לפירותיו והכא פשיטא ליה דלא. מהני פרה לכפילא ואפילו לר"מ וי"ל דשמא התם שכיח שפי מהכא לא נמי הכא פריך אם תימלי לומר בעבד שמכרו רבו לקנס דלא מהני לר"מ ותשני נעשה כאומר לו לכשהנגב ותשלמני הרי פרתי קנויה לך מעכשיו שגוף הפרה מכר לו דהשתא הכפל שלו ממילא דילמא שנאיכם אלו בעלי משנה. שעוסקין בעלי גמרא לפי שבעלי גמרא אומרים על בעלי משנה שהן מבלי עולם כדאמרינן במסכת סוטה (דף כב:) התגאים מבלי עולם שמורים הלכה מתוך משנתם: מנדיכם אלו ע"ה. שה"ח שטוחין ומתועבין להן כדרה: שמא תאמר אבד סברם. שלא אלו שהיו כתיב למען שמי יכבד ה' דמשמע שהם אומרים אבל אין הדבר כן: ת"ל ונראה בשמחתכם. ולא נאמר ונראה בשמחתכם כך אמר הגביא אני ואתם שונאיכם כולנו נראה בשמחתכם: והם יבושו. אותם שהם עובדי כוכבים שאינם ממנו ואין נקראין על שם ישראל הם יבושו וישראל ישמחו:

הדרן עלך אלו מציאות

המפקיד. ולא רלה לישבע. שבועת שומרים שלא פשע בה ושלא שלח בה יד שהיה יכול ליפטר בשבועה זו שהרי אמרו ס': **גמ'** דמקני ליה כפילא. דכיון דשלם קנה כל תשלומיה וגמרא מפרש טעמא: מקנין לשומר כפל העתיד להשתלם כדאמר לקמן שכשעה שמסרה לו לשמור על מנת כן מסרה שאם תגנב וירלה ושלם יהא כפל שלו: אמר לא מקנה ליה כפילא. לא מסרה לו מהתילה על מנת כן: דלא נפיש כפלייהו. שאין נתן לידי תרבעה וחמשה שאינה טהגת אלא בשור ושה בלבד: המתנה קא מתמיה. והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. והיאך הקנו לו בעלים כפל זה שעדיין לא נתחייב בו גנב: ואפילו לר' מאיר דאמר. בפ"ג דקדושין (דף סב.) הרי את מקודשת לי על מנת שאתגייר אינה למיגמר מינה מוכר פירות דקל לחבירו עד שלא באו לעולם דאפילו בה רב הונא ורב נחמן לקמן בהזאה נמי דף סו:) דעבידי דאתו. גרסינן:

בימי רבי נשנית משנה זו שבקו כולא עלמא מתניתין ואזלו בתר גמרא הדר דרש לה ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן הגמרא |מאי דרוש כדדריש רבי יהודה ברבי אלעאי מאי דכתיב °הגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם הגד לעמי פשעם אלו תלמידי חכמים*ששגגות נעשות להם כזדונות ולבית יעקב חטאתם אלו עמי הארץ שזדונות נעשות להם כשגגות והיינו דתנן* ר' יהודה אומר הוי זהיר בתלמוד ששגגת תלמוד עולה זדון|דרש ר' יהודה בר' אלעאי מאי דכתיב °שמעו דבר ה' החרדים אל דברו אלו תלמידי חכמים [אמר] אחיכם אלו בעלי מקרא שנאיכם אלו בעלי משנה מנדיכם *אלו עמי הארץ שמא תאמר פסק סברם ובטל סיכום ת"ל ונראה בשמחתכם שמא תאמר ישראל יבושו תלמוד לומר והם יבושו עובדי כוכבים יבושו וישראל ישמחו:

הדרן עלך אלו מציאות

המפקיד *אצל חבירו בהמה או כלים וגנבו או שאבדו שילם ולא רצה לישבע *שהרי אמרו שומר חנם נשבע ויוצא |[3]נמצא הגנב משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה למי משלם ∘למי שהפקדון אצלו|[1]נשבע ולא רצה לשלם נמצא הגנב משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה למי משלם לבעל הפקדון: **גמ'** למה ליה למתני בהמה ולמה ליה למתני כלים צריכי דאי תנא בהמה הוה אמינא בהמה הוא דמקני ליה כפילא משום דנפיש טירהה לעיולה ולאפוקה אבל כלים דלא נפיש טירהייהו אימא לא מקני ליה כפילא|ואי תנא כלים הוה אמינא כלים הוא דקמקני ליה כפילא משום דלא נפיש כפלייהו אבל בהמה דכי טבח ומכר משלם תשלומי ד' וה' אימא לא מקני ליה כפילא צריכא|מתקיף לה רמי בר חמא והא [2]אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ואפילו *לר"מ דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ה"מ כגון פירות דקל דעבידי דאתא|אבל הבא מי

בימי רבי נשנית משנה זו. הא דקתני גמרא אין לך מדה נחלה מזו לפי *שמסרבו תלמידי שמאי והלל שהיו לפניו שלשה דורות רבו מחלוקת בתורה ונעשית כשתי תורות" מתוך טול שעבוד מלכות וגזירות שהיו נוחרין עליהן ומתוך כך לא היו יכולים לתת לב לדבר דברי המלקים עד ימיו של רבי שנתן הקב"ה לו חן בעיני אנטונינוס מלך רומי כדאמרינן בע"ז (דף י:) ונתו מלכה ושלח וקבץ כל תלמידי ארץ ישראל ועד ימיו לא היו מסכתות סתורות אלא כל תלמיד ששמע דבר מפי גדול הימנו נרשה ונתן סימנים הלכה פלונית ופלונית שמעתי מפי פלוני וכשמתקבצו אמר כל אחד מה ששמע ונתנו לב לברר טעמי המחלוקת דברי מי ראוין לקיים וסדרו המסכתות דברי מזיקין לבדם ודברי יבמות לבדם ודברי קדשים לבדם וסתם נמי במשנה דברי יחידים שרלה רבי את דבריהם ונתן סתם כדי לקבוע הלכה כמותם לפיכך אמרו בגמרא אין לך מדה גדולה מזו שיחנו לב לטעמי המשנה: שבקו טלי עלמא מתני'. מלחזור על גרסת משנתם: ואזלו בתר גמרא. לחשוב בסברא: הדר דרש להו הוי רץ למשנה. לפי שיראת פן ישתכחו המשניות ויתליפו שמות החכמים ובמקום חיוב יאמרו פטור ובמקום אסור יאמרו מותר: מאי דרוש. מהתילה כסדרם שגמרא גדול: לטעמי פשעם. עמי דהייט ה"ח את חטאתם אני קורא פשע שהיה ל ס לתת לב בטעמי משנתם שיברורו להם על העיקר ולא יוכו הלכה מתוך משנה שאינה עיקר: ולבית יעקב. שאר העם: חטאתם. אפילו פשע שלהם אני קורא חטאתם: הוי זהיר בהלמוד. בגמרא שהיא הירון [טעמי] המשניות לא אם תשמע דבר משנה מרבך הזהר לשלול טעמיו ומי שאלה: שגגת הלמוד. אם בנית בהוראה בשגגת הלמוד שלא יודעת טעם המשנה והיא בה טעם אחר ומתוך כך דמית לה דין לא הוראה שבא ליידך ולמדת הימנה שלא כדת שאין הטעם כמו שהיית סבור שאילו ידעת טעם המשנה לא דמית לה מעשה הבא ליידך: עולה זדון. טעם אחה עליה כמזיד שזדון הוא ביידך שלא שאלת טעם מרבך: אלו ת"ת. בשימשו חכמים הרבה ללמדם טעמי משנתם זה בזו וזה בזו שאין הכל בקיאין בשוון: אלו עמי הארץ. שאינם יודעים כלום אלא בעלי מקרא. שבועתן בעלי גמרא לפי שבעלי גמרא אומרים על בעלי משנה שהן מבלי עולם כדאמרינן במסכת סוטה (דף כב:) התגאים מבלי עולם שמורים הלכה מתוך משנתם: מנדיכם אלו ע"ה. שה"ח שטוחין ומתועבין להן כדרה: שמא תאמר אבד סברם. שלא אלו שהיו כתיב למען שמי יכבד ה' דמשמע שהם אומרים אבל אין הדבר כן: ת"ל ונראה בשמחתכם. ולא נאמר ונראה בשמחתכם כך אמר הגביא אני ואתם שונאיכם כולנו נראה בשמחתכם: והם יבושו. אותם שהם עובדי כוכבים שאינם ממנו ואין נקראין על שם ישראל הם יבושו וישראל ישמחו:

הדרן עלך אלו מציאות

המפקיד. ולא רלה לישבע. שבועת שומרים שלא פשע בה ושלא שלח בה יד שהיה יכול ליפטר בשבועה זו שהרי אמרו ס': **גמ'** דמקני ליה כפילא. הכעלים מקנין לשומר כפל העתיד להשתלם כדאמר לקמן שכשעה שמסרה לו לשמור על מנת כן מסרה שאם תגנב וירלה ושלם יהא כפל שלו: אמר לא מקנה ליה כפילא. לא מסרה לו מהתילה על מנת כן: דלא נפיש כפלייהו. שאין נתן לידי תרבעה וחמשה שאינה טהגת אלא בשור ושה בלבד: המתנה קא מתמה. והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. והיאך הקנו לו בעלים כפל זה שעדיין לא נתחייב בו גנב: ואפילו לר' מאיר דאמר. בפ"ג דקדושין (דף סב.) הרי את מקודשת לי על מנת שאתגייר אינה למיגמר מינה מוכר פירות דקל לחבירו עד שלא באו לעולם דאפילו בה רב הונא ורב נחמן לקמן בהזאה נמי (דף סו:) דעבידי דאתו. גרסינן:

[מסורת הש"ס]

[מסורת הש"ס: אהדדין]

[עיין פ' בנא קמא דיש נימא]

[דונתהו סנהדרין]

לנוים מי מצוה יין

נ"ל קמ.

[יבמות ל קדושין ו נ"ל שם נ"ל קמ. קמ. קמ.]

[זמי' שבועות כ"ב עמ' ד"ש לישנא]

[עין משפט נר מצוה]

א מ"ה מ"ל מכלות מכירות כלי. כ סמנ עשין פס מוד ש"ע ח"מ סי' רמ סעיף א:

ב ג ד מ"ה מ"ל מכלי שאלה ופקדון הלכה א סמנ עשין פס מוד ח"מ סי' רמ:

ג ה מ"ה מכ"ב מכלות מכירה הלכה י סמנ עשין פ"ב מוד ש"ע ח"מ סי' רס סעיף ד:

רלה

רלו

רבינו חננאל

דרש ר' יהודה בר' אלעי שמעו דבר ה' החרדים אל דברו אלו תלמידי חכמים וכו':

א הדרן עלך אלו מציאות

הכפקיד אצל חבירו בהמה או

ב כלים וגנבו או שאבדו שילם ולא רצה לישבע הכו' עד לסי' ששלם לסי'

ג שהפקדון|אצלו|וכן הלכה. ומקשי' הא אין [א ם] אדם מקנה לחבירו דבר שלא בא לעולם כלומר היאך יכול הפקיד להקנות בשילו למי שהפקדון בידו והא אמרי' ר' מאיר דסבר אדם מקנה לחבירו דבר שלא בא לעולם כי האי גונא לא אמר.

ד

ה

ו

ז

תהות מהרב רנשבורג

א) בד"ש ד"ה מתקיף לה רמי. נ"ל עיין פרישה עולם דף ז' ע"ב דף מ' ע"ל וכדנרי נעל יכין שמואל בס ישמ"ם ז' ע"ב נד"ה הא ומליטו מתקיף וכו':

מי ייתר דמגנבא ואם תימצי לומר דמגנבא מי ייתר דמשתבח גנב ואי משתבח גנב מי ייתר דמשלם דלמא מודי ומפטר | אמר רבא נעשה כאומר לו לכשתגנב ותרצה ותשלמני הרי פרתי קנויה לך מעכשיו מתקיף לה ר' זירא אי הבי אפי' גיזותיה וולדותיה נמי אלמה תניא "חוץ מגיזותיה וולדותיה | אלא אמר ר' זירא נעשה כאומר לו חוץ מגיזותיה וולדותיה ומאי פסקא סתמא דמלתא שבחא דאתא מעלמא עביד איניש דמקני שבחא דמגופה לא עביד איניש דמקני | איכא דאמרי אמר רבא נעשה כאומר לו לכשתגנב ותרצה ותשלמני סמוך לגניבתה קנויה לך מאי בינייהו איכא בינייהו קושיא דרבי זירא אי נמי דקיימא באגם: | שילם ולא רצה לישבע [וכו'] : *א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן לא שילם שילם ממש אלא כיון שאמר הריני משלם אע"פ שלא שילם | תנן שילם ולא רצה לישבע שילם אין לא שילם לא אימא סיפא נשבע ולא רצה לשלם טעמא דלא רצה הא רצה אע"פ שלא שילם *אלא *מהא ליכא למשמע מינה | תניא כותיה דר' יוחנן *השוכר פרה מחבירו וגנבה ואמר הלה הריני משלם ואיני נשבע ואח"כ נמצא הגנב משלם תשלומי כפל לשוכר | אמר רב פפא "שומר חנם כיון שאמר פשעתי מקנה ליה כפילא דאי בעי פטר נפשיה בגניבה 'שומר שכר כיון שאמר גנבה מקנה ליה כפילא דאי בעי פטר נפשיה בשבורה ומתה | שואל שאומר הריני משלם לא מקני ליה כפילא במאי הוה ליה למפטר נפשיה במתה מחמת מלאכה מתה מחמת מלאכה לא שכיח איכא דאמרי אמר רב פפא שואל נמי כיון שאמר הריני משלם מקני ליה כפילא דאי בעי פטר נפשיה במתה מחמת מלאכה | אמר ליה רב זביד הכי אמר אביי 'שואל עד שישלם מאי טעמא הואיל וכל הנאה שלו בדיבורא לא מקני ליה כפילא תניא כוותיה דרב זביד "השואל פרה מחבירו וגנבה וקידם השואל ושילם ואח"כ נמצא הגנב משלם תשלומי כפל לשואל | ללישנא קמא דרב פפא ודאי לא הויא תיובתא ללישנא בתרא לימא תיובתיה תיובתיה אמר לך רב פפא מי אלימא ממתניתין דקתני שילם ואיקימנא באמר הכא נמי באמר | מי דמי התם לא קתני קידם הכא קתני קידם מאי קידם קידם ואמר הא מדקתני גבי שוכר ואמר וגבי שואל קדם ש"מ דוקא קתני מידי *גבי הדדי תניא שיילינהו לתנאי דבי רבי חייא ודבי ר' אושעיא ואמרי גבי הדדי תניין | "פשיטא אמר איני משלם וחזר ואמר הריני משלם הא קאמר הריני משלם

וחזר

אלא אמר הריני משלם

וחזר

מודה ומפטר · פי' דלמא ימהר להודות קודם שיבא עדים והייט כרב דאמר מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור ואע"ג דממתני' דמרובה (ב"ק דף מ:) דייק' דלא כרב על פי עצמו דומיא דעל פי עד אחד לפי מסקנא דהתם דאמר מסתברא מלתיה דרב בשחייב עצמו בקרן אבל היכא דפטר עצמו מכלום לא אמר לא מפקא מדרב וכן הלכה ולא כשמואל דמחייב דר' יוחנן סבר נמי התם דפטור ושמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן כדאמר פ' מי שהאליהו (עירובין דף מז:) :

אי נמי דקיימא באגם · תימה דנימא נעשה כאומר לו לכשתגנב ותשלמני הרי פרתי קנויה לך מעכשיו סמוך לגניבה דהשתא קני אפילו עומדת באגם כדאמר ר' יוחנן בפ' האשה שנפלו (כתובות ל' פב· ופס) מסוך פרה זו והקנה לך מעכשיו ולאחר שלשים יום קנה אפי' עומדת באגם וגיזותיה וולדותיה לא קנה אע"פ שאומר מעכשיו שאין הקנין נגמר עד סמוך לגניבתה כדאמר ר' יוחנן בפ' האומר (קידושין דף ס) בת אחד וקדשה מעכשיו ולאחר שלשים יום בת אחר וקדשה מעכשיו ולאחר כ' יום בת אחר וקדשה מעכשיו ולאחר עשרה ימים בת אחר וקדשה מעכשיו אפי' הן מלה טלה תופסים בה כל חד וחד רווחא לחבריה שבק ושמא יל דקידושין תלימי וכיון דתפסתא רווחא הו לא פקעי אבל הכא גיזות וולדות לכל הפחות הגהו דתיתנהו בשעת מסירה אהני מעכשיו לקנותה סמוך לגניבתה למפרע :

אלא מהא ליכא למשמע מינה · תימה כיון דקשיא ליה ריש לקיש נימא נעשה כדאמרינן בפרק קמא דקידושין (דף ה:) והקשה לר' יוחנן *יל דשילם נקט לאכוי דפרק הגוזל קמא (ב"ק ד' קח·) לאורויי דאם שבבע ושילם דאין הכפל שלו ולרבא לאורויי שילם אע"פ שבבע תחלה שהכפל שלו ולא רצה ליבבע הייט לא רצה לעמוד בשבועה אבל אם אמר הריני משלם אם נשבע תחלה אין הכפל שלו :

שואל מד שישלם · הואיל וכל הנאה שלו ולהאי טעמא אפי' אם התנה להיות כש"ח לא קנה עד שישלם ולטעמא דלעיל דמשום לא שכיחא אם התנה להיות כש"ח קנה כפל במנו דפטר נפשיה בגניבה ואבידה דשכיחא :

ללישנא קמא דרב פפא ודאי לא הויא תיובתא · דאמר הריני משלם לא קנה כפל אבל שילם קנה כפל ור"ח גרס ודאי הויא תיובתא דכיון דרב פפא מפרש טעמא משום דלא שכיח אי טעמא שייך אפילו בשילם והא דנקט ואמר הריני משלם משום דנקט גבי ש"ח וש"ש נקט נמי גבי שואל :

דלמא עדים והייט כרב דאמר מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור ואע"ג דממתני' דמרובה (ב"ק דף מ:) דייק' דלא כרב על פי עצמו דומיא דעל פי עד אחד לפי מסקנא דהתם דאמר מסתברא מלתיה דרב בשחייב עצמו בקרן אבל היכא דפטר עצמו מכלום לא אמר לא מפקא מדרב וכן הלכה ולא כשמואל דמחייב דר' יוחנן סבר נמי התם דפטור ושמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן כדאמר פ' מי שהאליהו (עירובין דף מז:) :

אי נמי דקיימא באגם · תימה דנימא נעשה כאומר לו לכשתגנב ותשלמני הרי פרתי קנויה לך מעכשיו סמוך לגניבה דהשתא קני אפילו עומדת באגם כדאמר ר' יוחנן בפ' האשה שנפלו (כתובות ל' פב· ופס) מסוך פרה זו והקנה לך מעכשיו ולאחר שלשים יום קנה אפי' עומדת באגם וגיזותיה וולדותיה לא קנה אע"פ שאומר מעכשיו שאין הקנין נגמר עד סמוך לגניבתה כדאמר ר' יוחנן בפ' האומר (קידושין דף ס) בת אחד וקדשה מעכשיו ולאחר שלשים יום בת אחר וקדשה מעכשיו ולאחר עשרה ימים בת אחר וקדשה מעכשיו אפי' הן מלה טלה תופסים בה כל חד וחד רווחא לחבריה שבק ושמא יל דקידושין תלימי וכיון דתפסתא רווחא הו לא פקעי אבל הכא גיזות וולדות לכל הפחות הגהו דתיתנהו בשעת מסירה אהני מעכשיו לקנותה סמוך לגניבתה למפרע :

אלא מהא ליכא למשמע מינה · תימה כיון דקשיא ליה ריש לקיש נימא נעשה כדאמרינן בפרק קמא דקידושין (דף ה:) והקשה לר' יוחנן *יל דשילם נקט לאכוי דפרק הגוזל קמא (ב"ק ד' קח·) לאורויי דאם שבבע ושילם דאין הכפל שלו ולרבא לאורויי שילם אע"פ שבבע תחלה שהכפל שלו ולא רצה ליבבע הייט לא רצה לעמוד בשבועה אבל אם אמר הריני משלם אם נשבע תחלה אין הכפל שלו :

שואל מד שישלם · הואיל וכל הנאה שלו ולהאי טעמא אפי' אם התנה להיות כש"ח לא קנה עד שישלם ולטעמא דלעיל דמשום לא שכיחא אם התנה להיות כש"ח קנה כפל במנו דפטר נפשיה בגניבה ואבידה דשכיחא :

ללישנא קמא דרב פפא ודאי לא הויא תיובתא · דאמר הריני משלם לא קנה כפל אבל שילם קנה כפל ור"ח גרס ודאי הויא תיובתא דכיון דרב פפא מפרש טעמא משום דלא שכיח אי טעמא שייך אפילו בשילם והא דנקט ואמר הריני משלם משום דנקט גבי ש"ח וש"ש נקט נמי גבי שואל :

ד מ' מיי' פ"ח מהל' שאלה הל' ח' סמג עשין סב טור ש"ע סי' רלה:

ה ב טור ש"ע שם :

ו ג ר מיי' שם סמג שם טור ש"ע שם :

ז ה ו ז ח מיי' שם הל' כ טור ש"ע שם :

ח ט מיי' שם הלכה ד טור ש"ע שם :

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

מ

מא

מב

מג

מד

מה

מו

מז

מח

מט

נ

נא

נב

נג

נד

נה

נו

נז

נח

נט

ס

סא

סב

סג

סד

סה

סו

סז

סח

סט

ע

עא

עב

עג

עד

עה

עו

עז

עח

עט

פ

פא

פב

פג

פד

פה

פו

פז

פח

פט

צ

צא

צב

צג

צד

צה

צו

צז

צח

צט

ק

קא

קב

קג

קד

קה

קו

קז

קח

קט

ר

רא

רב

רג

רד

רה

רו

רז

רח

רט

ש

שא

שב

שג

שד

שה

שו

שז

שח

שט

ת

תא

תב

תג

תד

תה

תו

תז

תח

תט

תי

תיא

תיב

תיג

תיד

תיה

תיו

תיז

תיח

**תי